

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.720 van 2 april 2015
in de zaak A. 213.495/VII-39.204.**

In zake : 1. Philippe VAN HYFTE
2. Marleen CLAEYS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Ghysels en Yves Sacreas
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpsesteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE VLAAMS-BRABANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Karel Van Alsenoy
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antoine Dansaertstraat 92
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de BVBA HOF TER LINT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mario Deketelaere
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Meir 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 25 augustus 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 19 juni 2014 waarbij het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen van 3 februari 2014, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de BVBA Hof ter Lint voor het verder exploiteren en

veranderen van een inpakstation voor eieren, gelegen aan de Daalstraat 121 te Grimbergen (Beigem), niet wordt ingewilligd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 januari 2015.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves Sacreas, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Karel Van Alsenoy, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Mario Deketelaere, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De BVBA Hof ter Lint exploiteert aan de Daalstraat 121 te Grimbergen een bedrijf waar eieren worden gesorteerd en ingepakt.

De inrichting is volgens het geldende gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse deels gelegen in woongebied (eerste 50 meter vanaf de rooilijn van de straat) en deels in agrarisch gebied.

Bij besluit van 28 juni 1994 heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen een milieuvergunning verleend die als basis dient voor de actuele exploitatie. Deze vergunning werd verleend voor een termijn van twintig jaar.

Op stedenbouwkundig vlak dient vermeld te worden dat met een besluit van 25 november 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het afbreken van de bestaande woning, de uitbreiding van de bestaande loods en de nieuwbouw van burelen met conciërgewoning. Deze vergunning werd door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 191.453 van 16 maart 2009 op grond van het motief dat "het geheel van vrijstaande, residentiële woningen, aan beide zijden van de Daalstraat, ook op het rechts aanpalende perceel, die de directe kenmerkende onmiddellijke omgeving van de vergunde inrichting uitmaken, nergens in de beoordeling van de aanvraag met betrekking tot de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving worden betrokken". Ingevolge het indienen van een nieuwe vergunningsaanvraag, beslist de verwerende partij op 14 oktober 2010 om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de regularisatie van de afbraak van een bestaande woning, de uitbreiding van de bestaande loodsen en de nieuwbouw van burelen met conciërgewoning. Met zijn arrest nr. A/2013/0487 van 15 juli 2014 vernietigt de Raad voor Vergunningsbetwistingen deze vergunning wegens een niet-afdoende motivering met betrekking tot de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving. In de loop van voorliggend geding blijkt dat de verwerende partij op 27 november 2014 opnieuw de gevraagde stedenbouwkundige vergunning heeft verleend.

3.2. Op 18 oktober 2013 dient de BVBA Hof ter Lint een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van haar

inrichting.

3.3. Naar aanleiding van deze aanvraag wordt een openbaar onderzoek georganiseerd. Tijdens dit openbaar onderzoek worden vier bezwaren ingediend, waaronder één van de huidige verzoekende partijen.

3.4. Bij besluit van 3 februari 2014 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen de gevraagde vergunning.

3.5. Op 14 maart 2014 stellen de verzoekende partijen tegen deze beslissing beroep in bij de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant.

3.6. In graad van beroep wordt advies uitgebracht door :

- a) het Departement Ruimte Vlaanderen op 8 april 2014: gunstig over de aanvraag;
- b) de afdeling Milieuvergunningen op 9 april 2014 : beroep deels gegrond en deels ongegrond verklaren, beslissing wijzigen door toevoeging van een bijzondere vergunningsvoorwaarde;
- c) de Vlaamse Milieumaatschappij op 18 april 2014 : gunstig;
- d) het Agentschap Zorg & Gezondheid op 13 mei 2014 : voorwaardelijk gunstig;
- e) de Provinciale Milieuvergunningscommissie op 14 mei 2014 : beroep niet inwilligen, doch in een bijzondere vergunningsvoorwaarde verduidelijken dat het laden van verpakte eieren uitsluitend vooraan mag gebeuren en het lossen van eieren in bulk en ander materiaal achteraan.

3.7. Met het thans bestreden besluit van 19 juni 2014 beslist de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant het beroep niet in te willigen.

In de voor de beoordeling van de zaak relevante motieven wordt het volgende gesteld :

"Aanspraken van het beroepschrift (samengevat)

(...)

Evaluatie :

1. Met de stedenbouwkundige vergunning verleend door de deputatie op 14 oktober 2010 werd vergunning verleend voor het uitbreiden van de bedrijfsoppervlakte met o.a. een bijkomende laadkade en het moderniseren van het bedrijf door een inkomstruimte, een bureel, een archief en refter. In deze stedenbouwkundige vergunning wordt gesteld dat hierdoor geen bijkomende hinder voor de omwonenden ontstaat. Integendeel gebeurt het laden en lossen overdekt, binnen, waardoor er minder lawaaihinder is voor de buurt.

De bijzondere vergunningsvoorwaarde die het college in de milieuvergunning van 3 februari 2014 oplegde nl. dat om geluidshinder voor de omwonenden te beperken, het laden en lossen vooraan steeds dient te gebeuren in een afgesloten ruimte, vloeit wellicht voort uit de zinsnede in de stedenbouwkundige vergunning.

In deze stedenbouwkundige vergunning van 2010 werd trouwens al vastgesteld dat de bijkomende bedrijfsoppervlakte nodig was door de strengere Vlare II-regels voor inrichtingen uit de voedingsnijverheid en - handel en omdat om hygiënische redenen dierlijke producten die binnenkomen, gescheiden moeten worden van de goederen die vertrekken (cf. de HACCP-richtlijnen: Hazard Analysis Critical Control Points).

Om deze reden worden sindsdien de eieren (en het verpakkingsmateriaal) achteraan geleverd en vertrekken de gesorteerde en verpakte eieren langs de straatkant. Dit wordt bevestigd door de exploitant tijdens de hoorzitting. De exploitant herhaalt (cf. de milieuvergunningsaanvraag) dat wegens Europese wetgeving m.b.t. voedselveiligheid de aanvoer van verpakkingen, aanvoer van eieren en vervoer van verpakte eieren in 3 afzonderlijke laad- en losplaatsen moet gebeuren. Het lossen van de verpakkingen en de eieren gebeurt achteraan het gebouw in 2 afzonderlijke poorten. Het laden van de verpakte eieren gebeurt vooraan in een volledig overdekte en afsluitbare laad- en loskade.

De door het college opgelegde bijzondere vergunningsvoorwaarde wordt verduidelijkt zodat lossen van eieren in bulk en van verpakkingsmateriaal uitsluitend achteraan en laden van verpakte eieren uitsluitend vooraan gebeurt.

2. Het eierinpakbedrijf bestaat sinds halverwege de jaren '60 maar is pas op 28 juni 1994 vergund. Sindsdien beschikt het bedrijf steeds over een geactualiseerde milieuvergunning. De eerste stedenbouwkundige vergunning dateert van 19 mei 1967 (voor woning en magazijn). Op de luchtfoto van de jaren '70 is te zien dat de percelen links en rechts van de uitbating niet bebouwd zijn (landbouwgrond). De Daalstraat is volgens recente luchtfoto's (Google maps) langs beide zijden nagenoeg volledig dicht gebouwd. Volgens de actuele (21 mei 2014) bedrijvengids van Grimbergen zijn er in de Daalstraat 18 bedrijven en/of handelszaken. Er is hier wel degelijk sprake van gemengde omgeving. Ook in de stedenbouwkundige vergunning van 2010 wordt bevestigd dat in de directe omgeving nog bedrijvigheid en handel aanwezig zijn naast woningen in open bebouwing: Er zijn ondermeer een doe het zelf zaak, een transport en carrosseriebedrijf, een verpakkingsbedrijf, een bouwaannemersbedrijf en een dakwerker binnen een afstand van ong. 350m. Een deel van deze activiteiten zijn gelijkaardig qua oppervlakte- inname op hun perceel met een grote bouwdiepte. De aanwezigheid van deze activiteiten duidt

op een verwevenheid van functies. Het eierinpakbedrijf dat evenals de andere activiteiten historisch gegroeid is, past binnen deze gemengde omgeving. De situatie ter plaatse en in de omgeving is sinds de stedenbouwkundige vergunning van 2010 niet gewijzigd en de huidige milieuvergunningsaanvraag gaat niet gepaard met uitbreiding van de ruimte inname zodat de uitbating planologisch en stedenbouwkundig verenigbaar blijft met de omgeving.

(...)

Verslag van het onderzoek

De inrichting is volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (KB 07/03/1977) deels gelegen in een woongebied (50 m diepte vanaf rooilijn straat) en daarachter in agrarisch gebied.

De straat wordt gekenmerkt door meerdere woningen. Op het ogenblik dat de exploitatie startte in de jaren '70 waren er nog geen woningen in de (onmiddellijke) omgeving.

De verenigbaarheid van deze uitbating met de omgeving werd uitvoerig aangetoond in de evaluatie van het beroepschrift: ptn. 1 en 2.

De uitbating is tevens voor wat het voorwerp van de milieuvergunningsaanvraag betreft, volledig stedenbouwkundig vergund".

IV. Tussenkomen

4. Met een op 17 september 2014 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de BVBA Hof ter Lint om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

V. Onderzoek van de vordering

5. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden.

A. Ernst van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

6. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 21, § 2, 2°, en 25, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), van het motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij betogen dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de inrichting verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving, die wordt omschreven als een gemengde omgeving en waarbij inzonderheid wordt verwezen naar bedrijven die binnen een straal van 350 meter gelegen zijn, dat de beoordeling van de ruimtelijke aanvaardbaarheid voornamelijk steunt op de motieven van de stedenbouwkundige vergunning van 14 oktober 2010 die evenwel bij arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 15 juli 2014 werd vernietigd, onder meer, op grond van de overweging dat de bedrijven waarnaar wordt verwezen niet tot de onmiddellijke omgeving kunnen worden gerekend die wordt beheerst door residentiële bebouwing en dat de in het bestreden besluit opgegeven motivering met betrekking tot de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving derhalve niet voldoende draagkrachtig is doordat onvoldoende rekening wordt gehouden met de residentiële bebouwing in de directe omgeving.

7. De verwerende partij stelt daar tegenover dat de bestreden beslissing een correct antwoord geeft op de aangevoerde bezwaren, dat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar bovendien een omstandig gemotiveerd gunstig advies heeft verstrekt en dat de elementen van dit advies ook terug te

vinden zijn in de bestreden beslissing.

Beoordeling

8. Artikel 21, § 2, 2°, van Vlarem I bepaalt dat het advies van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, het college van burgemeester en schepenen, de gemeentelijke of provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, onder meer "een gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting waarvoor een vergunning wordt gevraagd met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening" moet bevatten. Luidens artikel 25, 2°, van Vlarem I dient ook het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie een "gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting, waarvoor een vergunning wordt gevraagd, met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening" te bevatten.

Uit deze bepalingen volgt dat de vergunningverlenende overheid moet nagaan of de inrichting verenigbaar is met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. De beslissing over de milieuvergunningsaanvraag dient in een eigen redengeving aan te geven waarom de inrichting verenigbaar wordt geacht met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

9. Overeenkomstig de vereisten van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet moet de gegeven motivering afdoende zijn. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

Motieven in een vergunningsbeslissing die betrekking hebben op de milieuhygiënische aanvaardbaarheid van de inrichting, tonen niet zonder meer aan dat de inrichting ook uit stedenbouwkundig oogpunt verenigbaar is met de

goede plaatselijke ruimtelijke ordening waarbij in de eerste plaats rekening moet worden gehouden met de ordening in de onmiddellijke omgeving.

10. In de bestreden beslissing wordt, onder verwijzing naar de stedenbouwkundige vergunning van 14 oktober 2010, overwogen dat "in de directe omgeving nog bedrijvigheid en handel aanwezig zijn naast woningen in open bebouwing", dat binnen een afstand van ongeveer 350 meter onder meer "een doe het zelf zaak, een transport en carrosseriebedrijf, een verpakingsbedrijf, een bouwaannemersbedrijf en een dakwerker" aanwezig zijn, dat "de aanwezigheid van deze activiteiten duidt op een verwevenheid van functies" en dat "het eierinpakbedrijf (...) past binnen deze gemengde omgeving".

De stedenbouwkundige vergunning waarop de verwerende partij haar beoordeling van de ruimtelijke inpasbaarheid van de inrichting heeft gestoeld, werd door de Raad voor Vergunningsbetwistingen vernietigd bij arrest nr. A/2013/0487 van 15 juli 2014 op grond van de vaststelling dat de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving niet afdoende werd verantwoord. Dezelfde conclusie dringt zich op ten aanzien van de thans bestreden beslissing waarin wordt verwezen naar de motieven van de inmiddels vernietigde stedenbouwkundige vergunning.

Het middel is ernstig.

B. Spoedeisendheid

Standpunt van de partijen

11. De verzoekende partijen zetten het volgende uiteen omtrent de spoedeisendheid :

"1. De woning van verzoekende partijen is gelegen vlak naast de exploitatie van de BVBA Hof ter Lint zodat zij rechtstreeks hinder of nadelen kunnen ondervinden van voornoemde bedrijfsexploitatie. De hinder en de nadelen

bestaan uit de aanzienlijke transportbewegingen die de bedrijfsexploitatie met zich mee brengt en die bestaan uit het laden en lossen van vrachtwagens, het aan- en afrijden van vrachtwagens, het manoeuvreren van vrachtwagens, het geluid en de uitlaatgassen van draaiende motoren en koelinstallaties van vrachtwagens die het wooncomfort sterk aantasten.

2. Eerder werd in dat verband door het Hof van Beroep te Brussel bij wege van arrest van 15 mei 2013 (...) reeds een verbod opgelegd met toepassing van artikel 1 van de Wet van 12 januari 1993 in het kader waarvan het Hof van Beroep een schending van de toen bestaande milieuvergunningstoestand heeft vastgesteld.

3. Het Hof van Beroep te Brussel diende zich uit te spreken over een vordering die werd ingesteld met toepassing van artikel 1 van de Wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu. Op grond van deze bepaling kan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, in graad van beroep het Hof van Beroep, het bestaan vaststellen van een zelfs onder het strafrecht vallende handeling die een kennelijke inbreuk is of een ernstige dreiging vormt voor een inbreuk op één of meer bepalingen van wetten, decreten, ordonnanties, verordeningen of besluiten betreffende de bescherming van het leefmilieu.

4. In zijn tussenarrest van 9 mei 2012 (...) oordeelde het Hof van Beroep dat de exploitatie van BVBA Hof ter Lint niet conform de toen geldende milieuvergunning was wat een kennelijke inbreuk is op de regels ter bescherming van het leefmilieu met name op artikel 5 van het Milieuvergunningsdecreet en 128 van het Decreet Ruimtelijke Ordening.

De initiële milieuvergunning van 28 juni 1994 (...) bepaalde immers dat het laden en lossen van vrachtwagens dient te gebeuren in de laadplaats zoals ze is voorzien achteraan in het gebouw op het goedgekeurde bouwplan dd. 15 mei 1975. Op 18 april 1995 (...) werd de vergunning gewijzigd in die zin dat het laden ook vooraan kan gebeuren in de afgesloten laadruimte zoals die voorzien was op het goedgekeurde bouwplan van 15 mei 1975.

In later verleende stedenbouwkundige vergunningen, met name deze van 25 november 2002 en 14 oktober 2010, werd er echter telkens vergunning verleend voor de aanleg van een laad- én loskade vooraan het gebouw. Het Hof oordeelde dat deze belangrijke wijziging op stedenbouwkundig vlak, die tevens ernstige veranderingen kan teweegbrengen van de exploitatie op het leefmilieu en de woonomgeving en die eveneens de voorwaarden zoals deze inzake het laden en lossen uitdrukkelijk werden bepaald in de milieuvergunning van 28 juni 1994, zoals nadien nog gewijzigd door het besluit van 18 april 1995, tevens op het vlak van de milieuvergunningstoestand uitdrukkelijk aangevraagd en goedgekeurd diende te worden.

Het Hof stelde in zijn tussenarrest van 9 mei 2012 dus een kennelijke inbreuk vast inzake één of meer bepalingen van wetten, decreten, ordonnanties, verordeningen of besluiten betreffende de bescherming van het leefmilieu doch stelde dat het op basis van de voorliggende stukken geen duidelijk beeld heeft inzake de hieruit voortvloeiende milieuhinder.

Daarom stelde het Hof een plaatsopneming vast op 12 september 2012.

Deze plaatsopneming is uiteindelijk geresulteerd in het eindarrest van 15 mei 2013. In dit arrest stelde het Hof van Beroep vast dat de exploitatie van

de BVBA Hof ter Lint niet conform is aan de huidige milieuvergunning met name wat betreft haar laad- en losactiviteiten en de bijhorende transportbewegingen en dat afhankelijk van de omstandigheden waarin, de wijze waarop, tijdstip waarop en de frequentie waarmee zij plaatsvinden zij van aard zijn ernstige schade te veroorzaken aan de onmiddellijke woon- en leefomgeving.

5. Bij eindarrest van 15 mei 2013 van het Hof van Beroep te Brussel werd aan de BVBA Hof ter Lint met betrekking tot de voornoemde exploitatie vanaf de 31^e dag volgend op de betekening van het arrest onder verbeurte van een dwangsom van 1.500 Euro per maand het verbod opgelegd om:

'A. de eigen vrachtwagens of die van derden te laden of te lossen;

(i) buiten de daarvoor voorziene en deugdelijk afgesloten los- of laadruimte;

(ii) tijdens de uren dat de nachtrust van de omwonenden kan gestoord worden (van 19:00 uur 's avonds tot 7 uur 's morgens) evenals tijdens het weekeinde en de officiële feestdagen;

(iii) met draaiende motoren.

De beperkingen onder (ii) en (iii) (...) gelden eveneens voor andere activiteiten die buiten de bedrijfsruimte plaatsvinden zoals het bijtanken of reinigen van vrachtwagens.

B. meer dan 8 transportbewegingen per week te laten plaatsvinden via de zijweg naar de loskade achteraan het gebouw waarbij het aan- en afrijden van dezelfde vrachtwagen als één transportbeweging wordt beschouwd.

C. eigen vrachtwagens of die van derden in afwachting van het lossen of laden laten staan wachten buiten de afgesloten los- of laadruimte;

(i) op de openbare weg gedurende meer dan 10 minuten;

(ii) met draaiende motoren of koelinstallatie;

(iii) buiten de uren waarop de laad- en losactiviteit is toegestaan.'

Het Hof heeft dienvolgens in zijn arrest van 15 mei 2013 vanaf de 31^e dag kalenderdag volgend op de betekening van het arrest onder verbeurte van een dwangsom van 150 Euro met een maximum van 1500 Euro per maand het hoger omschreven verbod opgelegd.

Het arrest van het Hof van Beroep van 15 mei 2013 werd op 27 juni 2013 betekend aan BVBA Hof ter Lint. In opeenvolgende processen-verbaal, met name van 23 augustus 2013, 10 oktober 2013, 6 november 2013, 2 december 2013, 31 december 2013 en 13 februari 2014 (...) werd door de door verzoekers gelaste gerechtsdeurwaarder vastgesteld dat BVBA Hof ter Lint zich ook niet aan het door het Hof van Beroep uitgesproken dwangsomverbod heeft gehouden.

6. Het door het Hof van Beroep uitgesproken dwangsomverbod bleef echter slechts van kracht tot op het ogenblik dat er een nieuwe milieuvergunning zou worden verleend en ten laatste tot 28 juni 2014.

De door het college van burgemeester en schepenen dd. 3 februari 2014 afgeleverde milieuvergunning is bevestigd middels het deputatiebesluit van 19 juni 2014, het thans bestreden besluit, dat in graad van laatste administratieve aanleg de nieuwe milieuvergunning heeft verleend. Deze

milieuvergunning is klaarblijkelijk onwettig. Bovendien heeft de BVBA Hof ter Lint zich ook in het verleden niet gehouden aan de op dat ogenblik reeds bestaande milieuvergunningstoestand en de voorwaarden die in dat verband door het Hof van Beroep werden opgelegd.

7. Het Hof van Beroep heeft met zijn dwangsomverbod immers uitdrukking gegeven aan de op dat ogenblik bestaande milieuvergunningstoestand.

Het Hof van Beroep stelde in zijn eindarrest immers vast dat:

'de exploitatie van tweede geïntimeerde niet conform is aan de huidige milieuvergunning met name wat betreft haar laad- en losactiviteiten en de bijhorende transportbewegingen en dat afhankelijk van de omstandigheden waarin, de wijze waarop, tijdstip waarop en de frequentie waarmee zij plaatsvinden van aard zijn ernstige schade te veroorzaken aan de onmiddellijke woon- en leefomgeving. '

Het Hof van Beroep stelde dus vast dat de milieuvergunningsvoorwaarden worden geschonden.

In het tussenarrest van 9 mei 2012 verwijst het Hof van Beroep in dat verband uitdrukkelijk naar de initiële milieuvergunning van 28 juni 1994 waaruit het Hof de volgende passage citeert (...):

'Het laden en lossen van vrachtwagens dient te gebeuren in de laadplaats (...) zoals ze voorzien is achteraan in het gebouw, op het goedgekeurde bouwplan dd. 15 mei 1975.'

Het Hof van Beroep verwijst tevens (...) naar het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 18 april 1995 dat de initiële milieuvergunning van 28 juni 1994 wijzigde in die zin dat het laden ook vooraan kon gebeuren doch 'in de afgesloten laadruimte (...) zoals die voorzien was op het goedgekeurde bouwplan van 1975.'

De voorwaarde dat het laden en lossen achteraan dient te gebeuren in de laadplaats (...) volgens het bouwplan van 15 mei 1975 wordt ook geciteerd in het deputatiebesluit van 24 augustus 1995 dat het beroep van BVBA Hof ter Lint tegen het collegebesluit van 18 april 1995 heeft verworpen (...).

De milieuvergunningsvoorwaarden bepaalden dus nadrukkelijk dat laden en lossen enkel in een afgesloten laadruimte mag plaatsvinden.

De voorwaarden van de milieuvergunning van 28 juni 1994 worden door het Hof van Beroep overigens ook expliciet weergegeven in zijn tussenarrest van 9 mei 2012 (...):

'De nodige maatregelen dienen getroffen te worden om de burenen niet te hinderen door geluids- en reukhinder:

Rustverstorende werkzaamheden zijn verboden:

1. Op werkdagen tussen 19:00 en 7 uur
2. op zon- en feestdagen

Het laden en lossen van de vrachtwagens dient te gebeuren in de laadplaats zoals ze voorzien is achteraan het gebouw, op het goedgekeurde bouwplan dd. 15 mei 1975.

De vrachtwagens dienen stilgelegd, dit om geluidshinder en luchtverontreiniging te beperken en burenhinder te vermijden.

De openbare weg mag niet gebruikt worden voor laad- en losactiviteiten.'

Het Hof van Beroep heeft dus enkel de voorwaarden tot uitdrukking

gebracht zoals die reeds golden op basis van de op dat ogenblik bestaande milieuvergunningstoestand.

8. De thans voorliggende milieuvergunning heeft de voorwaarden evenwel opnieuw versoepeld. Zo wordt in de bijzondere voorwaarden van de thans afgeleverde milieuvergunning (...) gesteld dat om geluidshinder voor de omwonende te beperken het laden en lossen vooraan steeds dient te gebeuren in de afgesloten laad- en losruimte. Achteraan is er geen afgesloten laad- en losruimte zodat het laden en lossen daar steeds in open lucht dient plaats te vinden en zulks ter hoogte van laad- en loskades die stedenbouwkundig niet naar behoren zijn vergund (...). Daarvoor wordt in het kader van de thans voorliggende milieuvergunning ook uitdrukkelijk vergunning verleend. Om toegang te verkrijgen tot de laad- en loskades die gelegen zijn achteraan de bedrijfsexploitatie dienen de vrachtwagens bovendien gebruik te maken van de zijweg die loopt vlak langs de eigendom met woning en de daarachter gelegen tuin van verzoekende partijen (...). Dit brengt bijkomende hinder teweeg onder de vorm van geluidsoverlast en uitlaatgassen over de ganse lengte van de eigendom van verzoekende partijen. Daarom ook had het Hof van Beroep de transportbewegingen naar achter ook strikt beperkt, met name tot maximaal acht transportbewegingen per week, (...). De thans voorliggende milieuvergunningsvoorwaarden voorzien ter zake in geen enkele beperking.

9. Het is dan ook duidelijk dat met de versoepeling van de milieuvergunningsvoorwaarden in de thans voorliggende en bestreden milieuvergunning er opnieuw ernstige hinder en nadelen dreigen te ontstaan voor verzoekende partijen. Niets laat immers vermoeden dat de BVBA Hof ter Lint in afwachting van het verkrijgen van de gepaste stedenbouwkundige vergunningen haar exploitatie zal stopzetten. Zij zal haar activiteiten, net zoals in het verleden, al dan niet met de nodige milieuvergunning en/of stedenbouwkundige vergunning gewoon verderzetten. Een arrest van de Raad van State gewezen op een beroep tot nietigverklaring zal hoe dan ook te laat komen omdat BVBA Hof ter Lint zich op de bestaande milieuvergunning zal beroepen om haar activiteit gewoon verder te zetten ook al beschikt zij niet over de vereiste stedenbouwkundige vergunningen. Bovendien zijn verzoekende partijen bij niet naleving van de thans bestaande milieuvergunningsvoorwaarden zonder rechtsbescherming nu de langdurige en tijdrovende procedure die zij hebben gevoerd voor de hoven en rechtbanken is geresulteerd in het arrest van het Hof van Beroep van 15 mei 2013 dat hoe dan ook slechts gelding heeft tot op het ogenblik van een nieuwe milieuvergunning die inmiddels is afgeleverd doch klaarblijkelijk onwettig is.

10. Bovendien dient op grond van het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 15 juli 2014 de deputatie binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest opnieuw een beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij inzake de stedenbouwkundige aanvraag. Gelet op het feit dat de deputatie reeds eerder en in weerwil van het arrest van de Raad van State, nr. 191.453, van 16 maart 2009 opnieuw, en zoals door de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld, op grond van een niet-afdoende motivering heeft besloten tot de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving is het niet uitgesloten dat de deputatie Vlaams-Brabant opnieuw op grond van zulk een gebrekkige

motivering een stedenbouwkundige vergunning aflevert. Voor zover ervan uitgegaan moet worden dat de bestreden milieuvergunning reeds is geschorst ingevolge de vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning van 14 oktober 2010 en het ontbreken van afdoende stedenbouwkundige vergunningen voor de toestand achteraan de bedrijfsexploitatie is er dus een reëel risico dat de deputatie opnieuw en op grond van dezelfde gebrekkige motivering een stedenbouwkundige vergunning aflevert. In dat geval zal BVBA Hof ter Lint zich niet alleen beroepen op de thans bestreden milieuvergunning maar ook, in voorkomend geval, op een door de deputatie afgeleverde stedenbouwkundige vergunning die evenwel alleen betrekking heeft op de laad- en loskades vooraan, om haar activiteiten gewoon verder te zetten.

Verzoekende partijen ondergaan dan ook weldegelijk ernstige nadelen, schade en ongemakken ingevolge de thans afgeleverde milieuvergunning. Daarom ook is een onmiddellijke uitspraak van de Raad van State in het kader van voorliggende vordering tot schorsing noodzakelijk".

12. In haar nota weerlegt de verwerende partij de aangevoerde spoedeisendheid als volgt :

"(...)

In het wetsontwerp bij de wet van 19 januari 2014 werd voorzien dat de spoedeisendheid zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van een beroep tot nietigverklaring niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen (Wetsontwerp houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State, S-5-2277/1, 13).

Het begrip spoedeisendheid kan volgens het wetsontwerp gemakkelijk begrepen worden in functie van de bestaande rechtspraak bij de hoven en rechtbanken voor het gerechtelijk kortgeding, doch in die zin dat rekening moet worden gehouden met de eigen omstandigheden van het objectief contentieux van de Raad van State. Voor de rechtscollages van de rechterlijke orde stelt de rechtsleer de spoedeisendheid voor als: 'De spoedeisendheid wordt niet bepaald door de wet, het bestaan ervan is ter beoordeling van de voorzitter, die echter wordt geleid door criteria die geleidelijk aan werden ontwikkeld in de rechtsleer en rechtspraak: het bestaan van een feitelijkheid, ernstige vrees voor een ernstig nadeel, afweging van rechten en belangen van de partijen, de vroegere procedurele houding van de eiser,...., maar niet alleen de onmacht via de gewone procedure om het geschil tijdig te regelen' (zie G. Closset-Marchal, 'L'appel de référé en questions, RCJB, 3/2012, 403, nr. 16). In het wetsontwerp wordt dan ook gesteld dat men zich door voorgaande definitie dient te laten leiden voor zover zij kan worden toegepast op het objectief annulatiecontentieux voor de Raad van State (Wetsontwerp houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State, S-5-2277/1, 13-14).

Verzoekende partij heeft in zijn verzoekschrift echter nagelaten op

afdoende wijze te preciseren dat aan deze vereiste van spoedeisendheid voldaan is.

Zij hebben trouwens ook tot de allerlaatste dag gewacht vooraleer Uw Raad te adieren.

Bovendien is praktisch hun volledige uiteenzetting gesteund op wat in dit dossier door het Hof van Beroep bij wege van arrest van 15.3.2013 beslist werd (en wat dus duidelijk hetzij niet (meer) terzake, hetzij voorbijgestreefd is.

Een en ander werd bovendien reeds in het bestreden besluit beoordeeld (zie bestreden besluit evaluatie aanspraken beroepsschrift):

'12. Het Hof van Beroep heeft inderdaad beperkingen opgelegd aan de uitbating maar deze bleven slechts van kracht tot een nieuwe milieuvergunning door de bevoegde overheid aan de exploitant verleend werd en ten laatste tot 28 juni 2014.

Het Hof oordeelde hierbij dat de door appellanten (huidige beroepindiener) gevraagde stillegging van de uitbating en het herstel in de oorspronkelijke toestand niet evenredig zou zijn met het door hen nagestreefde voordeel omdat de milieuschade voor de onmiddellijke omgeving door gepaste maatregelen kan beperkt worden.

Het college heeft in zijn milieuvergunningsbeslissing voldoende maatregelen opgelegd om de mogelijke hinder voor de omgeving tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

13. Het tijdelijke verbod opgelegd door het Hof betrof:
het verbod om:

A. de eigen vrachtwagens of die van derden te laden of te lossen:

1. buiten de daarvoor voorziene en deugdelijk afgesloten los- of laadruimte;
2. tijdens de uren dat de nachtrust van de omwonenden kan gestoord worden (van 19.00 uur 's avonds tot 7.00 uur 's morgens) evenals tijdens het weekeinde en de officiële feestdagen;
3. met draaiende motoren;

De beperkingen onder 2. en 3. gelden eveneens voor andere activiteiten die buiten de bedrijfsruimte plaatsvinden zoals het bijtanken of reinigen van vrachtwagens,

B. meer dan 8 transportbewegingen per week te laten plaatsvinden via de zijweg naar de loskade achteraan het gebouw waarbij het aan en afrijden van dezelfde vrachtwagen als een transportbeweging wordt beschouwd;

C. eigen vrachtwagens of die van derden in afwachting van het lossen of laden laten staan wachten buiten de afgesloten los- of laadruimte:

1. op de openbare weg gedurende meer dan 10 minuten;
2. met draaiende motoren of koelinstallatie;
3. buiten de uren waarop de laad- en losactiviteit is toegestaan.

A.1 en 2. werden overgenomen door het college

A.3. de motoren worden stil gelegd behalve wanneer dat nodig is voor de heflift.

B. volgens de aanvraag gaat het om max. 10 bewegingen naar de achterkant

C.1 kan niet opgelegd worden in de milieuvergunning want speelt zich af op de openbare weg;

C.2 volgens de exploitant draaien de motoren niet onnodig

C.3 er is geen reden waarom motoren van vrachtwagens zouden draaien (behalve warmdraaien van eigen vrachtwagens) buiten de werkuren (na 19 u en voor 7u).'

Benadrukt dient eveneens te worden dat het niet gaat over een nieuwe uitbating, doch over een hervergunning van een uitbating die planologisch en milieutechnisch verenigbaar met de omgeving.

De gevraagde uitbreiding is trouwens ook zeer beperkt:

- de koelinstallaties gaan van 10kW naar 29,5 kW (klasse 3),
- er komt 1 (eigen) vrachtwagen bij, totaal 4 (klasse 3).

Er wordt geen uitbreiding gevraagd van de opslag (verwerkingscapaciteit) van de eieren: 100 ton.

Een en ander impliceert dat er tov van de vroegere situatie geen noemenswaardige wijzigingen zijn.

Tenslotte bevat het bestreden besluit aanvullend op de milieutechnische beoordeling opgenomen in de evaluatie van het beroepschrift, een ganse reeks van preventieve maatregelen die door het bedrijf getroffen om de hinder voor het milieu tot een aanvaardbaar minimum te beperken.

Men ziet dan ook niet in welk spoedeisend karakter er aanwezig zou kunnen zijn.

In een laatste paragraaf verwijzen verzoekers naar het intrekken van de stedenbouwkundige vergunning door de Raad van Vergunningsbetwistingen, waardoor zij van mening zijn dat de milieuvergunning hierdoor ook geschorst zou zijn, wat echter eveneens impliceert dat zij in deze hypothese geen belang hebben bij de ingeroepen argumentatie.

In de mate dat zij verwijzen naar de 'mogelijkheid' dat de Deputatie, die zich 'binnen de 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest opnieuw een beslissing moet nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij, en zij ervan uitgaat dat de deputatie dit opnieuw met een 'gebrekkige motivering' zou doen is de argumentatie evenmin toelaatbaar, nu deze niet het bestreden besluit maar een andere beslissing betreft, en deze stellingname louter hypothetisch is, wat evenmin kan aanvaard worden".

13. De tussenkomende partij laat het volgende gelden :

"Enkel indien de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring, én voor zover minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, kan de vordering tot schorsing worden toegekend (artikel 17, §1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Spoedeisende zaken hebben betrekking op bestreden besluiten waarbij een gevaar op 'onherroepelijke schadelijke gevolgen' bestaat indien ze worden uitgevoerd.

In casu is er geen sprake van spoedeisendheid.

Verzoekende partijen tonen geenszins aan, noch maken zij aannemelijk dat

in casu het resultaat van de vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht, omdat zij dan in een toestand zouden terechtkomen 'met onherroepelijke schadelijke gevolgen'.

De argumentatie van verzoekende partijen met betrekking tot de vereiste spoedeisendheid overtuigt geenszins en is niet ernstig.

Vooreerst dient vastgesteld dat verzoekende partijen bijkbaar hun beroep tot nietigverklaring, waarin het verzoek tot schorsing van tenuitvoerlegging is opgenomen, slechts hebben ingediend op de laatst nuttige dag van de wettelijke beroepstermijn voor het indienen van het beroep tot nietigverklaring.

Indien de zaak werkelijk spoedeisend zou zijn, is het onbegrijpelijk dat zij niet eerder een vordering tot schorsing van de bestreden beslissing hebben ingediend bij uw Raad van State.

Bovendien vraagt verzoekster tot tussenkomst dat uw Raad van State rekening zou willen houden met de vermoedelijke gevolgen van een schorsing van de tenuitvoerlegging op haar eigen bedrijfseconomische belangen die ernstig zouden worden geschonden.

Voor zover uw Raad van State van oordeel zou zijn dat minstens één van de middelen die door verzoekende partijen worden aangevoerd ernstig zouden zijn, quod non, dienen in het kader van de door verzoekende partijen ingeroepen spoedeisendheid ook de wederzijdse belangen van partijen en verzoekster tot tussenkomst getoetst en afgewogen.

Het inwilligen van de vordering tot schorsing zou de belangen van verzoekster tot tussenkomst op ernstige en onredelijke wijze schaden: zij zou haar exploitatie onmiddellijk moeten stopzetten en haar personeel naar huis sturen. Lopende contracten met klanten (belangrijke afnemers zoals Delhaize) zouden niet verder kunnen worden uitgevoerd, en verzoekster in tussenkomst zou derhalve in gebreke blijven om haar contractuele verplichtingen na te komen, met alle mogelijke ernstige schadegevolgen die hieruit voortvloeien.

Bovendien kan niet betwist worden dat de door verzoekende partijen bestreden beslissing specifieke en afdoende bijzondere voorwaarden oplegt om de hinder van de exploitatie maximaal te beperken (en dit op vraag van verzoekende partijen).

Ook het Hof van Beroep te Brussel ging naar aanleiding van de eerdere milieustakingsvordering van verzoekende partijen over tot een belangenafweging en oordeelde dienaangaande als volgt.

In zijn eindarrest van 15 mei 2013 oordeelde het Hof van beroep dienaangaande:

'Uit een afweging van de respectieve belangen van partijen door het hof - waarbij zowel de bedrijfseconomische gevolgen voor geïntimeerden als het recht op een voldoende kwaliteitsvolle woon- en leefomgeving van de naaste burens in aanmerking worden genomen - en rekening houdend met het feit dat (i) tweede geïntimeerde beschikt over een bij besluit van 14 oktober 2010 van de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant ingewilligde bouwvergunning waartegen weliswaar een beroep hangende is bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen; (ii) de huidige basismilieuvergunning met betrekking tot de exploitatie van tweede geïntimeerde verstrijkt op 28 juni 2014 en (iii) de milieuschade voor de onmiddellijke omgeving

door gepaste maatregelen kan beperkt worden tot een aanvaardbaar niveau, oordeelt het hof dat de door appellanten gevorderde maatregelen in verband met het stilzetten van de exploitatie en het herstel in de oorspronkelijke toestand niet evenredig zou zijn met het door hen nagestreefde voordeel.'

Het hof oordeelde verder het volgende :

'Het hof is evenwel van oordeel dat het dringend noodzakelijk is het risico op verdere milieuschade voor de onmiddellijke omgeving zoveel mogelijk te beperken door tweede geïntimeerde te bevelen bepaalde activiteiten te staken die kennelijk schadelijk zijn voor de woon- en leefomgeving. Het betreft hier in hoofdzaak het laden en lossen van vrachtwagens met draaiende motoren, buiten de gesloten los- of laadruimte of buiten de in de milieuvergunning voorziene tijdstippen.'

Er kan enkel vastgesteld worden dat in de bestreden beslissing maximaal rekening werd gehouden met het voormeld oordeel van het Hof van Beroep. De aan verzoekster tot tussenkomst opgelegde bijzondere voorwaarden houden precies in dat het laden en lossen van vrachtwagens met draaiende motoren geenszins toegelaten is, dat alle los- en laadactiviteiten binnen de gesloten los- of laadruimte moeten plaatsvinden, en dat deze enkel kunnen plaatsvinden tussen 7 uur 's morgens en 19 uur 's avonds, en niet tijdens het weekend noch op feestdagen.

De vordering tot schorsing van verzoekende partijen is derhalve geenszins spoedeisend. Het moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure is niet van aard dat verzoekende partijen in een situatie van onherstelbare schade zullen aanbelanden.

Bovendien zou de inwilliging van de vordering tot schorsing de belangen van verzoekster tot tussenkomst op ernstige en onredelijke wijze schade(n)".

Beoordeling

14. Artikel 6 van de wet van 20 januari 2014 houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State heeft de schorsingsvoorwaarde van het "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" vervangen door deze van de "spoedeisendheid". De spoedeisendheid "zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van (de) procedure (ten gronde) niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen" (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13).

Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen,

een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne opgelost kan worden. Het spoedeisend karakter moet worden beoordeeld op het ogenblik dat uitspraak wordt gedaan over de vordering.

15. In zoverre de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de bestreden milieuvergunning op het ogenblik van het instellen van de vordering, niet ten uitvoer kon worden gelegd wegens het ontbreken van de vereiste stedenbouwkundige vergunning, geldt de vaststelling dat de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant met een besluit van 27 november 2014 opnieuw een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend. Dientengevolge kan de bestreden milieuvergunning actueel ten uitvoer worden gelegd.

16. De verzoekende partijen, die vlak naast de inrichting van de tussenkomende partij woonachtig zijn, maken met hun uiteenzetting aannemelijk dat de vergunde exploitatie dermate hinderlijk is dat het aangewezen is de zaak in kort geding te beoordelen.

De omstandigheid dat de vordering zou zijn ingediend op de laatst nuttige dag van de wettelijke beroepstermijn, doet geen afbreuk aan de spoedeisendheid van de zaak.

17. Hieruit volgt dat voldaan is aan de bij artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

C. Belangenafweging

18. Luidens artikel 17, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dient de afdeling bestuursrechtspraak op verzoek van de verwerende partij of de tussenkomende partij thans rekening te houden met de vermoedelijke gevolgen van de schorsing van de tenuitvoerlegging voor alle

belangen die kunnen worden geschonden, alsook met het openbaar belang, en kan ze besluiten de schorsing niet te bevelen indien de nadelige gevolgen ervan op een kennelijk onevenredige wijze zwaarder wegen dan de voordelen.

Uit de wetsgeschiedenis van deze bepaling blijkt dat de Raad van State de belangenafweging alleen kan maken als de negatieve gevolgen van de schorsing voor de Raad van State kennelijk onredelijk blijken in het licht van de voordelen ervan.

19. De tussenkommende partij stelt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar belangen op ernstige en onredelijke wijze zou schaden doordat de exploitatie onmiddellijk moet worden stopgezet en lopende overeenkomsten met klanten niet langer kunnen worden nagekomen.

De door de tussenkommende partij beschreven gevolgen zijn inherent aan een arrest waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van een milieuvergunning wordt bevolen. Dergelijke gevolgen zijn niet kennelijk onredelijk zwaar in vergelijking met de nadelen waaraan de verzoekende partijen worden blootgesteld ingeval de exploitatie van de inrichting, waarvan niet vaststaat dat zij verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving, voor onbepaalde tijd wordt toegelaten.

Er kan bijgevolg niet worden overgegaan tot de gevraagde belangenafweging in het voordeel van de tussenkommende partij.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Hof ter Lint tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 19 juni 2014 waarbij het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen van 3 februari 2014, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de BVBA Hof ter Lint voor het verder exploiteren en veranderen van een inpakstation voor eieren, gelegen aan de Daalstraat 121 te Grimbergen (Beigem), niet wordt ingewilligd.

3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee april tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,
bijgestaan door

Elisabeth Impens,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron